

ΣΤΗΝ πόλη Σαιν-Κλου, στο Παρίσι, η πολυτελής λιμουζίνα σταμάτησε για να πάρη βενζίνα...

Επιωφελήθηκε απ' τη στάσι αυτή η κυρία Βογκερά, και, βγάζοντας το κραγιόν και το μακρφετάκι της, έβλεπε τα όμορφα της χείλη, ενώ συγχρόνως έφερνε μία λοξή ματιά στον συνοδό της κ. Δονάλντ Στουαρτ, σάν να περιεμενε εκ μέρους του καμιά ειρωνία. Ειρωνία από κείνες τις συνηθισμένες τών άνδρων, όταν βρίσκονται μπρός σε καμιά σκηνή σοβατισματος...

Μά ο Δονάλντ Στουαρτ, λεπτός και με τάσι, όπως πάντα, είχε στηρίξει στο χέρι του το πιρριόν του κ' έκανε δίδην πώς κύταζε άλλο, ενώ η κυρία Βογκερά, καθισχησαμένη κάπως απ' τον φόβο της κοροϊδίας, έκανε βιαστικές μ' ριζικότερες έπισκευές στο γλυκιάτο, άλλοστε, και εξαιρετικά όμορφο μοντάκι...

Πήγαναν στις Βερσαλλίες, για να καθίσουν συντροφιά στο «Τριάνον Πάλας», στο ύπεροχο αυτό ξενοδοχείο, επί μιά βδομάδα. Δεν ήσαν έρωτευμένοι, μα ήταν ευτυχισμένοι κάθε φορά που βρισκότουσαν μαζί και ξέφευγαν λιγάκι απ' την ένοχλητική κοσμική ζωή της μεγαλουπόλεως, για να το ριξουν λιγάκι έξω με καμιά ολιγοήμερη έκδρομούλα τέρ-ά-τέτ...

Τριάντα χρόνων η κυρία Βογκερά, σαράντα, πάνω-κάτω, ο Δονάλντ Στουαρτ, Άνεξάρτητο οικονομικός κ' οι δύο τους, άνταξαντο από καιρίσιο, με νεότητα που τρομάζει τις άνησυχες ψυχές τους, είχαν γνωριστεί απ' τόν χειμώνα σε κάποια κοσμική δεξίωση. Από τότε δέθησαν η ψυχές τους με μιά βαθειά αλληλοεκτίμηση, σε σημείο ώστε τους έβλεπε κανείς αγόριστους πάντα...

Έτσι και κείνη τη σεληνοφώτιστη βραδιά, αφού πήρε βενζίνα το αυτοκίνητό τους κ' έβαλε μπρός ο σωφέρ τή μηχανή, η κ. Βογκερά έκρυψε στο τσαντάκι της τά συνεργα του κωλολαπισμού της, κ' έπειτα άκουμπησε μ' έμπιστοσύνη το λεπτό χεράκι της στην άνδρική παλάμη του συνοδού της. 'Εκείνος τ'όρκωσε ευλαβικά κ' άκουμπησε έλαφρά τά χείλη του σ' αυτό, δίχως ύστεροβουλία και δίχως πρόθεσι έρωτική...

—Τί ήδονικό πράγμα είνε αυτή η ασφάλεια που στολίζει τόν σύνδεσμό μας, μουρμούρισε η κ. Βογκερά. Πάντα έννοιωσα τούς άλλους άνδρες να προσποιούνται τόν φίλο κοντά μου, ενώ πραγματικώς δεν ήσαν παρά κνηρηγοί στο καρτέρι, έτοιμοι να χυθουν επάνω μου, μόλις καταλάβαιναν σε μένα μιά στιγμή αδυναμίας...

—Κυρία μου, τής ελτε ευγενικά ο Στουαρτ, η φίλια σας μού είνε το πιο πολύτιμο πράγμα απ' όλα χαίρομαι στον κόσμο σήμερα... Δεν είμαι λοιπόν τόσο τρελλός ώστε να τή διακινδυνεύω ζητώντας από σας τήν άγάπη, τήν ψευτική ίσως. Είμαι ευτυχής μαζί σας κ' αυτό άρχει...

Τό αυτοκίνητό τους σκορφάλωνε τώρα τήν άνηφορία τού Μοντρετού, κ' έπειτα άρχιτη με ταχύτητα σπών έξοχικό δρόμο τού Βιν-ντ' Αλβάρ. Περιούσαν δασώδια μικρά, που και που θάμινους πυκνούς, και πιο πέρα δένδροστοιχιές άσκακιών, συνέχεια μέχρι τών Βερσαλλιών, ή όποιες άπειχαν τώρα ως ένα τέταστο της ώρας...

Ξαφνικά άκουστησε ένας κρότος, σάν πυροβολισμός, και η λιμουζίνα, αφού έτρεξε λιγάκι με βίαια τινάγματα, σταμάτησε άπότομα. Ο Στουαρτ έβηκε στην πορτιέρα και ρώτησε τόν σωφέρ:

— Έσπασε κανένα λάστιχο;...
— Μάλιστα, τού άπάντησε εκείνος. Μά μην άνησυχείτε, κύριε, γιατί έχω δτι μού χρειάζεται, και σε λιγάκι θάμαι έτοιμος...
— Σνηθησμένα πράγματα, μουρμούρισε ο Στουαρτ δίχως να πολυενοχληθί.

— Ύστερα, στρέφοντας στη συντροφιάσά του, τής ελτε με λεπτότητα:

— Κάνουμε καμιά βολτίτσα, άγαπητή μου, έντομεταξύ;...
— Η κ. Βογκερά δεν έφερε άντιρρηση. Πήδησε άνάλαφρα απ' τό αυτοκίνητο, στηρίχτηκε χαριτωμένα στο μπράτσο του συνοδού της, κ' άρχισαν ν' άγορευοπατιόν κάτω απ' τή άσκακίε της δένδροστοιχιών, ενώ τους χτύπαγε στο πρόσωπο ενχύρματα τού νυχτερινού άνέμου...

Τό φεγγάρι φώτιζε σάν νάταν μέρα, και γινώριζε μισοστά τους ο φαρός και σκονισμένος δρόμος, ενώ στο πλάι τους οι ίσσοι τών πυκνοφύλων άσκακιών μαύριζαν χτυπητά και δίχως μιά φωτεινή διακοπή άνάμεσα τους. Περάτιστα ανήλιτοι λιγάκι και φτάνοντας σε μιά στροφή τού δρόμου, έτομασταν να γυρίσουν πίσω...

Μά ξαφνικά τινάχτηκε άδελά του ο Στουαρτ και καρφώθηκε στη θέση του κατόπι, ακίνητος και διατακτικός. Η κ. Βογκερά, σταματώντας κ' αυτή, έσπευσε άνήσχυα τού όμορφο κεφαλάκι της, που τ'όφτιζε μαγευτικά τού φεγγάρι, και τόν ρώτησε με τή ματιά της...

— Έδώ... Έδώ μού φαίνεται πως ήταν... μουρμούρισε με βραχνή φωνή ο Στουαρτ, κάνοντας μιά δυνατή προσπάθεια να συγχωρήσει τά έπαναστατημένα νεύρα του.

— Η κ. Βογκερά, κυτίζοντας τόν προσεχτικά τώρα, ψυθύρισε φοβισμένη:

— Τί έπαθες, Δονάλντ;... Είσαι χλωμός, ταραγμένος... Γιατί;...

ΔΡΑΜΑΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ CLAUDE FARRERE

Η ΛΕΥΚΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Ο Δονάλντ έφερε τή χέρι του στο λαγωμένο μετάκι του, τό σκούπισε μηχανικά και ψυθύρισε ξανά, άποροφρημένος απ' τήν άνάμνησι του:

— Ναί... Δεν γελιέμαι... Έδώ ήταν... Νάτην ή λεύκα... Η μοναχή... Η μοναδική άνάμεσα στις άσκακίε... Ναί... Θεέ μου! Νά και τό μαμαραένο χιλιομέτρο στη ρίζα της... Δεν γελιέμαι...
— Για τόν Θεό, Δονάλντ!... Με κάνεις να τρέω... Φοβούμαι...

Τί είν' αυτό που λές;... φώναξε με τρομάρα ή κ. Βογκερά και σφιχτηε λαχταρισμένη στο πλευρό του.

Κι' εκείνος άνασαιώντας με κόπο στην άρχή, και κατόπι ξαναβρίσκοντας σιγά-σιγά τήν ψυχραμία του, ελτε με φωνή ήπτόκαρη και σιγανή:

— Νά... Πρώ όπώτω χρόνων, σ' αυτό τό μέρος άκριβώς, αυτή ή λεύκα που βλέπετε άντίκρου σας, άρχισε να σιογορέμει, μόλις άκουμπησε τή ράχι του επάνω της, για ν' άνάμην τό τσιγάρο του, ο φίλος μου κόμεν ντ' Όφενμπαχ... Θυμάστε τήν ιστορία;... Όχι;... Κι' έν τούτους, κάποτε σάς τήν ξανάλα... Είνε ή μοιραία λεύκα που σιογορέμει, σάν να μωρίζεται τόν θάνατο...

— Άλήθεια!... ψυθύρισε ή κ. Βογκερά, πλησιάζοντας με φόβο τό μυστηριώδες δέντρο. Δεν τή θυμάμαι ώστόσο τήν ιστορία αυτή. Τί συνέβη άκριβώς;

Ο Δονάλντ, αφού στάθηκε στο πλάι της, σάν ναβηλε να τήν προφιλάξη από κάποιον κίνδυνο τρομακτικό, τής μοιρομήρισε:

— Σάν άπόψε, πάνε όχτώ χρόνια, πήγαναν στο Παρίσι με τόν φίλο μου κόμητα ντ' Όφενμπαχ, γυρίζοντας από δίδμηρη έκδρομή με τό αυτοκίνητό του... Όπως κ' άπόψε, έτσι και τότε, σ' αυτό τό μέρος άκριβώς έσπασε τό λάστιχο μιάς ρόδας πινιτής και κατεβήκαμε με τόν φίλο μου για μιά βολτίτσα... όπως κ' άπόψε μαζί σας... ως πού να διορθώση ο σωφέρ τή βλάβη. Αφού πεπατήσαμε λιγάκι, γυρνώντας για τό άτύχημα μίας, σταμάτησαμε κάτω απ' τή λεύκα αυτή... Ο φίλος μου έβγαλε τό τσιγάρο του, μού πρόσφερε, πήρε κ' αυτός ένα, κ' άκουμπώντας έπειτα αμέγμηνα τή ράχι του στον κορμό της λεύκας, έκανε να βγάλη τόν άναπτήρα του... Μά κείνη τή στιγμή άκριβώς πήδησε τρομαγμένος έμπρός, γιατί έννοιωσα τό δέντρο — τό έννοιωσα κ' εγώ! — να σιογορέμει απ' τή ρίζα του, και τά φύλλα του να κουνώνται δυνατά, άν και δεν φορούσε ούτε ποτή άέρα... Κάναμε τόν στανόρ μας γιέμοιο τρόμο και ξεμακρύναμε, με κάποιο φόβο μυστικό στις ψυχές μας... Γυρίσαμε σ' αυτοκίνητο κ' ο φίλος μου έσκυψε για να δη τί άπόκανε ο σωφέρ που διώριωνε τή ρόδα. Έσκαψε και... δεν ξανασηκώθηκε πια!... Πέθανε από ξαφνική συγκοπή!...

Άμήλιτη, άνταρτικισμένη απ' τή κορφή ως τά νύχια, ή κ. Βογκερά άπλωσε με ώσφάνερη λαχτάρα, κ' με μιά περιέργεια άνίκητη, τ' όλόλευκο της χέρι προς τό μυστηριώδες και μοιραίο δέντρο. Τό άγγισε άνάλαφρα στην άρχή και με δύναμη κατόπι, μα κείνο ουτε καν σείστηκε καθόλου και τά πυκνά του φύλλα έμειναν άτάραχα...

— Σμπτώσεις, φίλε μου, σμπτώσεις... ελτε άνακουφιμένη, και έσπασε σ' ένα γέλιο άνοχητόκορδο ύστερα απ' τόν βαθύ τή ρόμο. Γελώντας τώρα με τή σειρά του κ' ο Δονάλντ, τής μοιρομήρισε κάπως συγνημένως, μα και κάπως ντροπισαμένος:

— Με συγχωρείτε πού σάς φρόβισα αάδιως, φίλη μου, μα μωδιανε έντύπωση αυτό τό πράγμα τότε και καρφώθηκε στην ψυχή μου άξέχαστα. Άλλά τώρα με πεισατε πρό όλίγου, διτι τέτοια ύπερβολικά πράγματα δεν συμβαίνου στις ήμέρες που ζούμε, και όριστε: Έγώ ο άπτοπος Θωμάς βεβαιώνωμαι άταπροσώπως τώρα, διτι είμαι ένας άπτοπος προληπτικός...

Λέγοντας αυτά τά λόγια με τόνο εύθυμο και με κέφι ξαφνικά, ο Δονάλντ άπλωσε τή χέρι του κ' άκούμπησε στον κορμό της λεύκας...

Μά μιά άπαίσια κραυγή φρίκης και ύπέρτατης λαχτάρας βγήκε απ' τό στόμα και τών δύο:

Η λεύκα τριαντάχτηκε με δύναμη απ' τή ρίζα ως τήν κορυφή της! 'Εκείνος κ' έκεινη κυτίζατηκαν άσποράκτινον κ' οι δύο τους, βουβόι, λουμένοι στον ιδρώτα, με άνατρησιαμένα τά κορμά τους. Δεν τολμούσαν ουτε να μιλήσουν, μα ουτε και να κουνηθουν απ' τή θέσι τους... Σωριάστηκαν κάτω χωρίς δύναμη, με τήν καρδιά σφιγμένη...

Πρώτος βρήκε τήν ψυχραμία του — μαύρη ψυχραμία! — ο Δονάλντ Στουαρτ. Πήρε απ' τό μπράτσο τήν κ. Βογκερά πούτρεμε άιέλα της και σπαρτάριζε στα χείρα του σάν ψάρι, τή σήκωσε επάνω και τή τράβηξε με δύναμη μακριά απ' τό καταπομένο εκείνο δέντρο. Η φωνή τού σωφέρ τους πού εχε αλλάξει τό λάστιχο έντομεταξύ, τούς έδωσε κάποιο κουράγιο και μπήκαν σ' αυτοκίνητό τους, άμήλιτη μεν άόμοια, μα άνακουφισμένοι κάπως...

— Ούψ! ελτε έξασφα ο Δονάλντ. Άς πάρουμε με σεφετόμαστε φλιθερά πράγματα. Σας έχω αυτή τή στιγμή πλάι μου κ' αυτό μού φτάνει. Ναί, είμαι ευτυχισμένος... Έμπρός λοιπόν για τή Βερσαλλ...

Τό αυτοκίνητο είχτηκε με ταχύτητα στον έξοχικό δρόμο...

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΑΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κουτσομπολιό)

Ο Τζών Τζιλμπέρ, ο οποίος παντρεύεται για τετάρτη φορά: Η νέα του γυναίκα είναι η ωραιότερη ηθοποιός Βιργινία Μπριούς.

—'Ο 'Υμέναιος κάνει θαύματα στο Χόλλυγουντ. 'Από την κινηματογραφούπολην αυτήν αναγγέλλονται οι προσεχείς γάμοι των έξι αστέρων: Του Τζιλμπέρ Ρόλαντ και της Λωρέτας Γιώτζ, του Τομ Γκάλντεν (πρώην συζύγου της Ζάξυ Πίτς) και της Μάις Έβανς, του Τζών Τζιλμπέρ και της Βιργινίας Μπριούς.

—'Εξ άλλου έγιναν μητέρες κατά τους τελευταίους μήνες ή έξι... αστέρες: Η Τζιόν Κόλνερ, η Μάιση Άστορ, η Έλεν Τουελβέρτης και η Σιού Κάρολ.

— Τέλος, η χαριτωμένη Μαρία Κόκκινς υιοθέτησε ένα όρφανό, κατά το παράδειγμα του Νήλ Άμιλτον.

—'Η Κόνστανς Μπέννετ — η ακριβότερα πληρονομήνη ηθοποιός του σινεμά — ή υπερήφανη και αξιοκρατική Κόνστανς, ἀνήγγειλε έπισήμως ότι θα παίξει στον κινηματογράφο ένα χρόνο ακόμη.

— Μόλις επιστρέψει στο Χόλλυγουντ από τη Γαλλία, όπου βρίσκεται τώρα, θα λέση με τα μούτρα στη δουλειά. Θα έργασθη δηλαδή επί 52 εβδομάδες, κάθε μία των οποίων της δίνει κέρδος 800 χιλιάδες γαλλικά φράγκα.

— Έπειτα ή Μπέννετ λογαριάζει ότι θα μπορέση να εγκαταλείψη το σπουτίο και να ζήση ήσυχά με τον άντρα της, τον μαρκήσιο ντε λά Φαλαίξ, τον πρώην σύζυγο της Γκλόρια Σβάνσον.

—'Η «Μετρό-Γκόλντουιν» φροντίζει τον καιρό αυτό για την αντικατάστασι της μεγάλης βεντέτας της, της «θείας Γκρέτας», ή οποία την εγκατέλειψε και ξεκουράζεται τώρα στη Σουηδία.

— Δύο αστέρες πρώτου μεγέθους διεκδικούν τον τίτλο του «εστέρος των αστέρων» που είχε ή Γκράμπο: Η Τζιόν Κράουφορντ και ή Νόρμα Σάρερ.

— Φαίνεται όμως ότι υπερισχύει ή πρώτη και αυτή θα αντικαταστήση την Γκρέτα.

—'Η 'Έθελ Μπάρνοου, ή έξι Ισού διάσημη άδελφή των διασημών Τζών και Λάιονελ Μπάρνοου, άρχισε να γράφη τα 'Απομνημονεύματά της.

— Δέν υπάρχει δέ άμφιβολία ότι θα διαδαστούν άπληστος, γιατί ή 'Έθελ είναι μία άσ' τις καλλιτέχνιδες της δθόνης, που έχουν περιπετειωδστάτη ζωή.

—'Ο Κλάρκ Γκάμπλ, το νέο είδωλο του Χόλλυγουντ, ο ζεν-πρεμιέ που έκπροσωπει τώρα τον ιδεώδη άνδρικό τύπο — διάδοχος δηλαδή των Βαλεντίνο, Τζιλμπέρ και Νοβάρρο — άγόρασε μία ωραιότατη βίλλα στο Μπέβερλεϊ Χιλς και θα ζήση πλέον εκεί με τη γυναίκα του.

—'Η βεντέττες της δθόνης καπνίζουν, όπως θα το φαντάζεστε, πολύ. 'Η Κίντ Φρόντς όμως το παρακάνει.

— Καπνίζει τόσο πολύ, ώστε ο γιατρός της της είχε δρθά-κορτά, ότι αν έξασκολουθήσει έτσι, κινδυνεύει να χάση την υγεία της και συνεπώς τη ζωή της.

—'Η Κίντ όμως γέλασε εις βάρος του γιατρού της και του ειπε ότι κ' ο πατέρας της ήταν μακινόνης καπνιστής, κ' όμως αυτό δέν τον έμπίδωνε να ζήση εν πλήρει υγεία επί 60 χρόνια.

λίες για τον έρωτα... 'Οχτώ μέρες μαζί σας... Τί ευτυχία!...

Η κ. Βογκερά δέν άπάντησε. Ένα χαμόγελο, άχρωμο και βασιμμένο, φώτισε μόνον το πρόσωπό της.

Έφτασαν στις Βερσαλλίες έπειτα από ένα τέταρτο, δίχως άπόρροπα στο δρόμο τους, και σταμάτησαν μπρός στο ξενοδοχείο «Τριανόν». Μά την ώρα που ο Δόναλδ έκανε να κατέβη πρώτος, για να προσφέρει το χέρι του στην κ. Βογκερά, γλώμισσε έξαφνα, παραπάτησε και σωριάστηκε κάτω άναίσθητος.

Η κ. Βογκερά λιποθύησε.

Και δέν είδε να σηκώνουν από κάτω νεκρό τον φίλο της και να τον μεταφέρουν στο ξενοδοχείο. 'Ο Δόναλδ είχε πάθει συμφορήση...

Η καταραμένη λεύκα είχε πει κ' αυτή τη φορά την άλήθεια...

Κλιγκ Βιντόρ, ο περίφημος σκηνοθέτης, ο οποίος χωρίζει ήδη τη γυναίκα του, την περίφημη βεντέττα Έλεονώρα Μπώρντμαν.

—'Αν ο πατέρας σου κάρνιζε λιγότερο, θα ζούσε ασφαλώς 120 χρόνια! έξήγησε ο γιατρός στην ώραία Κίντ.

'Ο θρώλος θέλει τη Γκρέτα Γκάρμπο ψυχρή σαν μάρμαρο, μισάνθρωπη, αδιάφορη για τα έγκόσμια και για τον λιβανωτό που καίγεται γύρω της.

— Καί όμως, έχει εξακριβωθεί άπολύτως, ότι το μαρμάρνο αυτό είδωλο άγόραζε και άγοράζει κρυφά όλα τα περιοδικά και όλες τις έφημερίδες που γράφουν γι' αυτήν και ότι διαβάσει όλα τα άρθρα που την εξιμνούν με το ζωηρότερο ένδιαφέρον.

— Τελευταίως έγινε στο Χόλλυγουντ ένας διαγωνισμός, στον όποιον όσοι έπαιρναν μέρος, έπρεπε να μιμηθούν τον Σαρλώ.

— Στόν διαγωνισμό λοιπόν αυτόν έλαβε μέρος κ' ο ίδιος... ο Σαρλώ.

— Καί ήλθε... τρίτος!

— Οι χοντροί δέν πρέπει να είναι και τόσο δυσσαρεστημένοι με τα πάχη τους.

— Δύο από τους παχύτερους ανθρώπους της 'Αμερικής, ο περίφημος «βασιλεύς της τζάζ» Πάολ Ουάιτμαν (205 κιλών), και ο πασίγνωστος κωμικός Φάττυ Πόλ Ουάιτμαν (195 κιλών), παντρεύτηκαν τελευταίως και πήραν δύο από τις πλέον χαριτωμένες γυναίκες του Χόλλυγουντ:

— Τη Μαργαρίτα Λιβίγκστον ο πρώτος, και την 'Αντι Μάξ Φαίηλ ο δεύτερος.

—'Η Νόρμα Σήρερ, ή «βασιλίσα του Χόλλυγουντ», είναι εξαίρετικά πνευματώδης.

— Μιά μέρα κακολογούσαν μπροστά της μία γνωστή βεντέττα, ότι δέν είχε ούτε όμορφιά, ούτε ταλέντο. Καί ή Νόρμα ειπε:

— Αυτό που λέτε είναι έπαινος γι' αυτήν. 'Αν έγινε άστηρ, χωρίς όμορφιά και ταλέντο, τότε θα είναι μεγαλοφρία!

— Μετά το τελευταίο άτύχημα που λίγο έλειψε να στοιχίση στη Λίλιαν Χάρβεϊ τη ζωή της, άναγγέλλεται άλλο τώρα, σοβαρότερο:

—'Η 'Οντέτ Φλορέλ, ή μεγάλη Γαλλίς βεντέττα, πληγώθηκε βαρύτερα από ήμερών, σ' ένα αυτοκινητιστικό δυστύχημα.

— Θα μείνη άκίνητη άρκετούς μήνες ως πού να θεραπευθή, ή άνάρρωσί της δέ θα είναι εξαίρετικά έπίπονη.

—'Η Έλεονώρα Μπώρντμαν, ή οποία εξήτησε διαζύγιο από τον άντρα της, τον διάσημο σκηνοθέτη Κλιγκ Βιντόρ κ' ή οποία έχει άρκετόν καρπό να παίξη στον κινηματογράφο, ξαναρχίζει κατ' αιώτας την καλλιτεχνική της δράση.

— Θα έμφανισθή στην ταινία «'Ο Πρόεδρος Φάντασμα».

—'Η χαριτωμένη βεντέττα Μάριον Ντάις... βαφτισε το νέο της σκιάκι... Γκάντι!

—'Ο νεαρός ζεν-πρεμιέ Ουόλλας Φρόντ ταχυδρομεί ο ίδιος τα γράμματά, με τα όποια άπαντά στούς θαυμαστάς του.

—'Απέθανε ξαφνικά ή ωραιότατη Ουγγαρέζα βεντέττα Λουίζ Λαμιάς.

— Στην άρχή υπέθεσαν ότι ή γοητευτική καλλιτέχνης είχε αυτοκτονήσει. 'Αργότερα όμως άπεκαλύφη το έξις καταπληκτικό: 'Η ώραία βεντέττα, που είχε άρχισει τελευταία να παχαίνη — ήταν 34 έτών — έκανε άσθηροτάτη δίαιτα για ν' αδυνατίση.

— Καί απέθανε από τη δίαιτα αυτή, ή όποία της είχε περάξει την καρδιά.

Ένα ωραιότατο σκίτσο του δημοφιλούς 'Αδόλφου Μενζού, του κομμοτέρου ηθοποιού της δθόνης.